

[Pelle Voigt]

kan komme til at sætte sit præg på de kommende års boligpolitik her i landet.

Besvarelse

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg synes, det er udmærket, at dagens forespørgsel giver Folketinget anledning til en boligpolitisk drøftelse på baggrund af den boligpolitiske hvidbog: »Plads nok«. Hvidbogen er udarbejdet af de såkaldte hvidbogsorganisationer, der bl.a. omfatter LO, Boligselskabernes Landsforening og Lejernes LO. Efter min mening er det en ganske sober og læseværdig hvidbog, der er kommet ud af disse organisationers arbejde. Hvidbogens hovedkonklusion er, at der samfundsøkonomisk set er plads nok til at opfylde de boligbehov, der skønnes at manifestere sig frem til år 2000. Disse behov skulle kunne opfyldes gennem et årligt nybyggeri på ca. 27.000 boliger og en byfornyelsesindsats, der gradvis øges til 3½ mia. kr. i 1994, målt i 1986-priser, og at dette niveau derefter fastholdes.

Denne aktivitet hævdes at kunne rummes i et samfundsøkonomisk udviklingsforløb, der karakteriseres af moderat vækst, hvor der efterhånden opnås ligevægt på betalingsbalancen, og hvor byggesektorens forbrug af arbejdskraft ikke skal forøges nævneværdigt.

I det følgende vil jeg kommentere en række punkter i hvidbogen, som jeg finder har særlig interesse.

I hvidbogens første del foretages en summarisk beskrivelse af udviklingen i boligbestand og boligstandard fra 1970 til 1985. Konklusionen er ikke overraskende, at boligstandarden herhjemme gennemsnitlig set er høj, men at mange mennesker på trods af denne kendsgerning alligevel lever under utildssvarende boligforhold.

Det gælder ikke mindst dem, der ofte betegnes som boligmarkedets marginalgrupper, det vil sige de ældre, de unge og de enlige forsørgere.

Jeg finder navnlig, der er grund til at fokusere på de ældres boligforhold. De ældre er nemlig overgennemsnitligt repræsenteret i de utildssvarende dele af boligmassen. Ud over at mangle én eller flere moderne installationer i form af toilet, centralvarme eller bad kendetegnes disse boliger oftest ved, at adgangsforholdene ikke er velegnede til ældre mennesker.

Derfor er det også regeringens ønske, at Folketinget snarest vedtager det ældreboliglovsforslag, som jeg fremsatte i december 1986. Forslaget sigter bl.a. netop imod at give kommunerne mulighed for at ombygge eksisterende utildssvarende boliger til ældreboliger, således at der skaffes boliger til ældre mennesker i de områder, hvor de bor i forvejen.

I denne første del af hvidbogen fremhæves det også, at andelen af almennyttigt byggeri varierer fra kommune til kommune. Som bekendt har Boligministeriet selv analyseret denne problemstilling i rapporten »Samspillet imellem støttet boligbyggeri og fysisk planlægning« fra 1985.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege det vigtige i, at kommunerne inden for de foreliggende muligheder selv udformer udviklingen på boligområdet i kommunen. Herved kan der sikres og tilvejebringes en boligbestand, som er tilpasset den lokale befolknings ønsker og behov.

Jeg vil i øvrigt benytte lejligheden til at henlede opmærksomheden på de detaljerede analyser af befolkningens boligforhold, der kom ud af arbejdet i John Winther-udvalget vedrørende den almennyttige sektors fremtidige rolle på det danske boligmarked. Det drejer sig såvel om selve udvalgsbetænkningen som om forskningsresultaterne fra Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut samt Statens Byggeforskningsinstitut.

Inden jeg forlader denne første del af hvidbogen om bl.a. boligstandard, vil jeg gerne medvirke til at udrydde den fejlagtige opfattelse, man undertiden møder: at almennyttige boliger er billigere at opføre for samfundet end privatejede boliger. Heroverfor er kun at sige, at det samfundsøkonomisk ikke er billigere at opføre en almennyttig bolig af en vis størrelse og standard end en privatejet bolig af samme størrelse og standard, idet det eneste afgørende for de samfundsøkonomiske omkostninger er de forbrugte ressourcer, som vil være de samme i de to tilfælde.

I hvidbogens anden del søges det fastlagt, hvordan boligbehovet vil udvikle sig frem til år 2000. Egentlig er det måske underligt, at hvidbogen i så høj grad beskæftiger sig med boligbehov i stedet for med folks boligønsker.

Opgørelsen af boligbehovene tager udgangspunkt i en boligpolitisk beslutning om,